

**Препоръка CM/Rec(2012)12
на Комитета на министрите на държавите-членки
относно чуждестранните затворници**

*(Приета от Комитета на министрите на 10 октомври, 2012 г.
на 1152-то заседание на заместник-министрите)*

Комитетът на министрите, съгласно условията на чл. 15. б от Статута на Съвета на Европа,

Като има предвид, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голямо единство между своите членове, по-специално чрез хармонизиране на законите по въпроси от общ интерес;

Като има предвид големия брой чуждестранни затворници, задържани в затворите в нейните държави-членки;

Като признава трудностите, с които тези затворници могат да се сблъскат в резултат на такива фактори, като различия в езика, културата, обичаите и религията, както и липсата на семейните връзки и контакти с външния свят;

В желанието си да облекчи всяка възможна изолация на чуждестранните затворници и за улесняване на тяхното третиране с оглед тяхната социална реинтеграция;

Като има предвид, че такова третиране трябва да взема предвид специалните нужди на чуждестранните затворници, произтичащи от факта, че те са задържани в държава, на която те не са нито граждани, нито пребиваващи, за да им предостави възможности, равни на тези на другите затворници;

Като взема предвид:

- Като има предвид Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ETS № 5);
- Конвенцията за трансфер на осъдени лица (ETS № 112);
- Допълнителния протокол към Конвенцията за трансфер на осъдени лица (ETS № 167);
- Препоръка [Rec\(92\)16](#) относно Европейските правила за обществени санкции и мерки;
- Препоръка [Rec\(92\)17](#) относно последователността при произнасянето на присъдите;
- Препоръка [Rec\(93\)6](#) относно затворническите и криминологичните аспекти на контрола на инфекциозните болести, включително СПИН, и други проблеми на здравеопазването в затворите;
- Препоръка [Rec\(97\)12](#) относно служителите, ангажирани с изпълнението на санкции и мерки;

- Препоръка [Rec\(98\)7](#) относно етичните и организационните аспекти на здравеопазването в затвора;
- Препоръка [Rec\(99\)22](#) относно пренаселеността в затворите и увеличаване на броя на затворниците;
- Препоръка [Rec\(2003\)22](#) относно условното освобождаване (освобождаването под гаранция);
- Препоръка [Rec\(2006\)2](#) относно Европейските правила за затворите;
- Препоръка [Rec\(2006\)13](#) относно използването на мярката „задържане под стража“ и осигуряването на предпазни мерки срещу злоупотреби
- Препоръка [CM/Rec\(2008\)11](#) относно европейските правила за малолетни и непълнолетни нарушители, подлежащи на санкции или мерки;
- Препоръка [CM/Rec\(2010\)1](#) относно правилата на Съвета на Европа за пробацията;

Като има предвид:

Типовото споразумение на Организацията на обединените нации относно трансфера на чуждестранните затворници и Препоръките относно третирането на чуждестранните затворници (1985);

Правилата на Организацията на обединените нации за отношението към лишените от свобода жени и мерките, които не са свързани с лишаване от свобода, по отношение на жените нарушители (Резолюция 2010/16);

Рамковото решение 2008/909 / ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз;

Рамковото решение 2008/947 / ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции;

Рамковото решение 2009/829 / ПВР относно прилагането, между държавите-членки на Европейския съюз, на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки като алтернатива на предварителното задържане;

Като има предвид, че Препоръка [Rec\(84\)12](#) на Комитета на министрите към държавите-членки относно чуждестранните затворници трябва да бъде заменена с нова препоръка, отразяващи последвалите събития в наказателната политика, практиката по отношение на присъдата и цялостното управление на затворите в Европа;

Като взема предвид конституционните принципи, правните традиции и независимостта на съдебната система в нейните държави-членки;

Като признава, че редица органи и агенции се справят с чуждестранни лица, които са предмет на наказателното производство, санкции или мерки, и че тези органи се нуждаят от съгласуван набор от ръководни принципи в съответствие със стандартите на Съвета на Европа,

Препоръчва на правителствата на държавите-членки:

- да се ръководи в своите законодателство, политики и практики от правилата, съдържащи се в приложението към настоящата препоръка, която замества Препоръка [Rec\(84\)12](#) на Комитета на министрите към държавите-членки относно чуждестранните затворници;

- да гарантира, че тази препоръка и придружаващия коментар към текста са преведени и разпространени възможно най-широко и по-специално до всички съответни органи, агенции, професионалисти и сдружения, които работят с чуждестранни затворници, както и към самите затворници.

Приложение към Препоръка CM/Rec(2012)12

I. Определения и обхват

Определения

1. За целите на настоящата препоръка:

а. **чуждестранно лице** е всяко лице, което не притежава гражданство и не се счита за местно лице за държавата, в която той или тя се намира;

б. **чуждестранен заподозрян** означава всяко чуждестранно лице, което е обвинено, че е извършило, но не е осъдено за престъпление;

в. **чуждестранен нарушител** означава всяко чуждестранно лице, което е било осъдено за престъпление;

г. **затвор** означава институция, предназначена предимно за задържане на заподозрени лица или на нарушители;

д. **чуждестранен затворник** означава всяко чуждестранно лице, задържано в затвора и чуждестранен заподозрян или чуждестранен нарушител, задържан на друго място;

е. **съдебен орган** означава съд, съдия или прокурор.

Обхват

2. Настоящата препоръка се прилага за чуждестранни затворници и за други чуждестранни лица, които не са в затвора, но които са обект на наказателно производство и на наказателни санкции и мерки, и които могат да бъдат или са били лишени от свобода.

II. Основни Принципи

3. Чуждестранните затворници трябва да бъдат третирани с уважение към правата на човека и при надлежно зачитане на тяхното особено положение и индивидуални нужди.
4. Чуждестранните заподозрени лица и извършители на престъпления, имат право да се ползват от същия обхват на несвързани с лишаване от свобода санкции и мерки, както и другите заподозрени лица и извършители на престъпления; те не трябва да бъдат изключени от разглеждане на основание на техния статут.
5. Чуждестранните заподозрени лица и извършители на престъпления не следва да бъдат задържани под стража или осъдени на санкции с лишаване от свобода, въз основа на техния статут, а както и за други заподозрени лица и извършители на престъпления, само когато е строго необходимо и като последна мярка.
6. Чуждестранни престъпници, осъдени на лишаване от свобода, имат право да се възползват изцяло от разглеждане на предсрочно освобождаване.
7. Следва да бъдат предприети положителни стъпки за избягване на дискриминация и да се отговори на специфичните проблеми, с които могат да се сблъскат чуждестранните лица, докато са обект на обществените санкции или мерки в затвора, по време на трансфера и след освобождаването.
8. Чуждестранните затворници, които изискват това, имат право на подходящ достъп до устен и писмен превод и възможността да научат език, което ще им даде възможност да общуват по-ефективно.
9. Режимът на затвора трябва да вземе предвид специалните нужди за хуманно отношение към чуждестранните затворници и да ги подготви за освобождаване и социална реинтеграция.
10. Решенията за прехвърляне на чуждестранни затворници в държава, с която има договореност, следва да се вземат с оглед правата на човека, в интерес на правосъдието и по отношение на необходимостта от социално реинтегриране на такива затворници.
11. Достатъчни ресурси следва да бъдат разпределени, за ефективно справяне с конкретната ситуация и специфичните нужди на чуждестранни затворници.
12. Следва да бъде предоставено подходящо обучение в работата с чуждестранни заподозрени лица и извършители на престъпления за съответните органи, агенции, професионалисти и асоциации, които поддържат редовни контакти с такива лица.

III. Прилагане на задържане под стража

13.1. С цел да се гарантира, че задържането под стража се прилага за чуждестранни заподозрени, както и за други заподозрени, само когато е строго необходимо и като последна мярка, то трябва да се ръководи от Препоръка [Rec\(2006\)13](#) относно използването на задържане под стража, условията, при които то се извършва и предоставянето на гаранции срещу злоупотреба.

13.2. В частност:

а. винаги да проучва възможността за използване на алтернативни мерки за неотклонение по отношение на чуждестранен заподозрян; и

б. фактът, че такъв заподозрян не е нито гражданин, нито на местно лице на държавата или няма други връзки с тази държава не може сам по себе си да бъде достатъчен, за да се заключи, че съществува риск от бягство.

IV. Издаване на присъда

14.1. С цел да се гарантира, че мерките за лишаване от свобода са налагани за чуждестранни нарушители, както и за другите престъпници, само когато е строго необходимо и като последна мярка, при издаването на присъдата следва да се взема предвид Препоръка [Rec\(92\)17](#) последователността при произнасянето на присъдите. По-специално, чуждестранните нарушители имат право да се ползват от същия обхват на несвързани с лишаване от свобода санкции и мерки, както и другите местни нарушители.

14.2. На съдебните власти следва да бъдат предоставени, когато това е възможно и целесъобразно, предварителни доклади за личните обстоятелства на чуждестранните нарушители и техните семейства, вероятното въздействие на различните санкции срещу тях и възможността и желанието да те да бъдат прехвърлени след произнасянето на присъдата.

14.3. За да се избегнат несъразмерни трудности и пречки за социална реинтеграция, при разглеждането следва да бъдат взети под внимание възможния ефект от тези присъди, които те могат да имат върху отделните правонарушители и лицата на тяхна издръжка, без да се засяга независимостта на съдебната власт.

V. Условия за лишаване от свобода

Приемане

15.1. Към момента на приемане и по време на задържането, на чуждестранните затворници трябва да бъде предоставяна информация на език, който те разбират, отнасяща се до:

а. техните права и задължения като затворници, включително по отношение на контактите с техните консулски представители;

б. основните характеристики на затворническия режим и вътрешните правила;

в. правилата и процедурите за подаване на молби и жалби; и

г. правото им на правни съвети и помощ.

15.2. Веднага след приемането им, затворническите власти следва да съдействат на чуждестранни затворници, които желаят да направят това, да се информират за задържането си своите семейства, юрисконсулти, консулските представители и други лица или организации, които са компетентни да ги подпомагат.

15.3. Възможно най-скоро след приемането, на чуждестранните затворници следва да бъде предоставена информация на език, който те разбират, устно или писмено, по отношение на международните възможности за трансфер.

Разпределяне

16.1. Решения, свързани с разпределянето на чуждестранните затворници трябва да вземат под внимание необходимостта да се облекчи тяхната потенциална изолация и да улеснят контакта им с външния свят.

16.2. При спазване на изискванията за безопасност и сигурност, както и на индивидуалните нужди на чуждестранните затворници, следва да се обърне внимание на настаняването на чуждестранни затворници в затвори в близост до транспортни съоръжения, които ще дадат възможност на техните семейства, да ги посещават.

16.3. При необходимост и при спазване на изискванията за безопасност и сигурност, чуждестранните затворници трябва да бъдат разпределени към затвори където има други от тяхната националност, култура, религия или които говорят техния език.

Битови условия

17. Решенията дали да се настанят чужди затворници заедно се основават предимно на индивидуалните им нужди и за улесняване на тяхната социална реинтеграция, като същевременно се гарантира безопасна и сигурна среда за затворниците и персонала.

Хигиена

18.1. Санитарно-хигиенните съоръжения трябва, доколкото е възможно, да се съобразяват с културните и религиозни предпочитания на чуждестранните затворници, като същевременно се поддържат подходящи медицински стандарти.

18.2. Правила, които изискват затворниците да поддържат външния си вид чист и спретнат, следва да бъдат тълкувани по начин, който зачита културните и религиозните предпочитания на затворниците, като същевременно се поддържат подходящи медицински стандарти.

Облекло

19.1. Облеклото, предоставено от затворническите власти, не следва да обижда културната или религиозна чувствителност на чуждестранните затворници.

19.2. Когато дрехите не са осигурени от затворническите власти, е допустимо затворниците, при спазване на изискванията за безопасност и сигурност, да носят дрехи, които отразяват техните културни и религиозни традиции.

Хранене

20. В допълнение към предоставянето на питателна храна, която следва да отчита културните и религиозни изисквания на затворниците, затворническите власти, когато е възможно, следва да предоставят на затворниците възможностите за закупуване и

приготвяне на храна, която да отговаря на тяхната култура и да се хранят в периоди, които отговарят на техните религиозни изисквания.

Правни консултации и съдействие

21.1. Чуждестранните затворници трябва да бъдат информирани, на език, който те разбират, за своето право на правни съвети по въпроси, засягащи тяхното задържане и статус.

21.2. Чуждестранните затворници трябва да бъдат информирани за възможната правна помощ и когато е необходимо, да бъдат подпомагани при достъпа до такава правна помощ.

21.3. Чуждестранни затворници, които имат нужда да общуват с техния правен съветник, имат право на достъп до преводач, където е необходимо.

21.4. Затворническите власти следва да улесняват предоставянето на административна и правна помощ на чуждестранните затворници от одобрени външни агенции.

21.5. Чуждестранните затворници, които са предмет на дисциплинарно производство, следва да бъдат подпомагани от преводач, когато е необходимо.

Контакт с външния свят

22.1. За да се облекчи потенциалната изолацията на чуждестранните затворници, специално внимание следва да бъде обърнато на поддържането и развитието на взаимоотношенията им с външния свят, включително контакти с роднини и приятели, консулски представители, пробация и обществени агенции и доброволци.

22.2. Освен ако няма конкретна загриженост в отделни случаи, свързани с безопасността и сигурността, по време на тези контакти чуждестранните затворници имат право да използват езика, който са избрали.

22.3. Правилата за осъществяване и приемане на телефонни разговори и други форми на комуникация следва да се прилагат гъвкаво, за да се гарантира, че чуждестранните затворници, които комуникират с хора в чужбина, имат равностоен достъп до такива форми на комуникация с другите затворници.

22.4. Малоимотни чуждестранни затворници трябва да бъдат подпомагани за комуникационните разходи с външния свят.

22.5. С цел оптимизиране на контактите, посещения на чуждестранни затворници от членове на семейството, които живеят в чужбина, трябва да бъдат уредени по гъвкав начин, който може да включва позволение на затворниците да обединят своите права за посещения.

22.6. Подкрепа и информация следва да бъде предоставяна в рамките на възможното, за да се даде възможност на членовете на семейството, които живеят в чужбина, да посещават чуждестранни затворници.

22.7. Трябва да бъдат предприети специални мерки, за да насърчат и да имат възможност чуждестранните затворници да поддържат редовен и смислен контакт с децата си.

22.8. Трябва да бъдат разработени мерки за улесняване на посещения, кореспонденция и други форми на общуване на децата с техния задържан родител, по-специално, когато те живеят в друга държава.

22.9. Властите следва да положат усилия да гарантират, че чуждестранните затворници са в състояние да информират членовете на семейството за затвора или друга институция, в която са държани или към която те са били прехвърлени.

22.10. В случай на извънредна ситуация и когато чуждестранният затворник е дал предварителното си съгласие, затворническите власти полагат усилия да информират членовете на семействата на смърт, сериозно заболяване или сериозни увреждания на такъв затворник.

22.11. Властите следва да положат усилия да поддържат актуална информация за контакта с членовете на семейството на чуждестранни затворници.

23.1. Чуждестранните затворници имат право да бъдат държани в течение редовно относно обществените дела, като се абонират за вестници, периодични издания и други публикации на език, който разбират.

23.2. Доколкото е възможно, чуждестранните затворници трябва да имат достъп до радио или телевизия или други форми на комуникация, на език, който разбират.

23.3. Пробационните агенции, одобрени асоциации и доброволци, които предоставят подкрепа за чуждестранни затворници трябва да имат достъп до тези затворници, които желаят да имат контакт с тях.

Контакт с консулски представители

24.1. Чуждестранните затворници имат право на редовен контакт със своите консулски представители.

24.2. На чуждестранните затворници трябва да бъдат предоставени подходящи условия, за да общуват със своите консулски представители.

24.3. Чуждестранните затворници, които нямат консулско представителство в държавата, в която са задържани, имат право на редовен контакт и съоръжения за контакт с представители на държава, която поема а техните интереси.

24.4. Чуждестранните затворници, които са бежанци, търсещи убежище или без гражданство, имат право да общуват с представители на национални или международни органи, чиято задача е да служи на интересите на тези затворници.

25.1. Затворническите власти следва да информират чуждестранните затворници за правото им да поискат контакт с техните консулски представители или представители

на национални или международни органи, чиято задача е да служат на техните интереси.

25.2. Затворническите власти могат, при поискване на затворника, да информират консулските представители за техните граждани, държани в затвора.

25.3. Затворническите власти следва да си сътрудничат изцяло с консулските представители и национални или международни органи, чиято задача е да служат на интересите на чуждестранните затворници.

25.4. Затворническите власти следва да водят регистър на случаи, при които чуждестранни затворници се отказват от правото си да се свържат със своя консулски представител и от посещения от страна на консулските представители на чуждестранни затворници.

Затворнически режим

26.1. С цел да се осигури равен достъп до балансирана програма от дейности, затворническите власти, където е необходимо, следва да предприемат конкретни мерки за борба с трудностите, пред които се изправят чуждестранните затворници.

26.2. Достъпът до дейности не следва да бъде ограничаван, поради прехвърляне, екстрадиране или експулсиране на въпросните затворници.

Работа

27.1. Чуждестранните затворници следва да имат достъп, когато е необходимо, до подходяща работа и професионално обучение, включително програми извън затвора.

27.2. Когато е необходимо, трябва да бъдат взети конкретни мерки, за да се гарантира, че чуждестранните затворници имат достъп до работа, която има носи доходи.

27.3. Чуждестранните затворници могат да прехвърлят поне част от своите доходи на членовете на семейството, които пребивават в чужбина.

27.4. Чуждестранни затворници, които работят и правят вноски в системата за социално осигуряване на държавата, в която те са задържани, имат право, когато е възможно, да прехвърлят ползата от тези вноски, в държавата, чиито граждани са, или в друга държава.

Физически упражнения и отдих

28.1. Физическите упражнения и развлекателните дейности следва да бъдат гъвкаво уредени, за да се даде възможност на чуждестранните затворници да участват по начин, който зачита тяхната култура.

28.2. Затворническите власти следва да насърчават дейности, които допринасят за положителните отношения сред лишените от свобода от една и съща култура и между затворници от различен произход.

Образование и обучение

29.1. За да се даде възможност на чуждестранните затворници да общуват ефективно с другите затворници и служителите, те трябва да имат възможност и да бъдат насърчавани да научат език, който им позволява да общуват, и да проучат местната култура и традиции.

29.2. За да се гарантира, че образователното и професионалното обучение е също толкова ефективно, колкото е възможно за чуждестранни затворници, затворническите власти следва да вземат предвид техните индивидуални потребности и стремежи, които могат да включват работа за придобиване на квалификации, които те приемат и могат да бъдат продължени в страната, в която е вероятно те да пребивават след освобождаването.

29.3. Библиотеката на затвора следва да поддържа в наличност, доколкото е възможно, материали за четене и други ресурси, които отразяват езиковите нужди и културните предпочитания на чуждестранните затворници в този затвор и които са лесно достъпни.

Свобода на религията и убежденията

30.1. Затворниците имат право да упражняват или да променят своята религия или убеждения и трябва да бъдат защитени от всякакви принуди в това отношение.

30.2. Затворническите власти трябва, доколкото е възможно, да предоставят на чуждестранните затворници достъп до одобрени представители на тяхната религия или убеждения.

Здраве

31.1. Чуждестранните затворници трябва да имат достъп до същите здравни грижи и програми за лечение, които са на разположение на другите затворници.

31.2. Достатъчни ресурси следва да бъдат предоставени, за да се справят със специфичните здравословни проблеми, с които чуждестранните затворници могат да се сблъскат.

31.3. Медицинският и здравният персонал, който работи в затворите, трябва да бъде включен, за да се справи с конкретни проблеми и заболявания, които могат да възникнат у чуждестранни затворници.

31.4. За да се улесни здравното обслужване на чуждестранните затворници, следва да се обърне внимание на всички аспекти на комуникацията. Такава комуникация може да изисква използването на преводач, който е приемлив за съответния затворника и който трябва да спазва лекарската тайна.

31.5. Здравеопазването следва да бъде предоставяно по начин, който не е обиден за културната чувствителност и доколкото е възможно се удовлетворява искането от страна на чуждестранни затворници да бъдат прегледани от медицинско лице от същия пол.

31.6. Където е възможно, психиатрична и психично-здравни грижи следва да бъде предоставяна от специалисти, които имат опит в работата с хора от различни религиозни, културни и езикови среди.

31.7. Специално внимание трябва да се обърне на предотвратяване на самонараняване и самоубийство сред чуждестранните затворници.

31.8. Следва да се разглежда прехвърлянето на чуждестранни затворници, които са диагностицирани с терминални заболявания и които желаят да бъдат прехвърлени, в държава, с която имат близки социални връзки.

31.9. Трябва да се вземат мерки, за да се улесни продължаването на медицинско лечение на чуждестранните затворници, които трябва да бъдат прехвърлени, екстрадирани или експулсирани, които могат да включват предоставянето на лекарства за употреба по време на транспортирането им до тази държава, и със съгласието на затворниците, прехвърлянето на медицинските досиета към медицинските служби на друга държава.

Вътрешен ред, сигурност и безопасност

32.1. Персоналът в затвора следва да гарантира, че вътрешния ред, сигурност и безопасност се поддържат чрез процес на динамична сигурност и взаимодействие с чуждестранните затворници.

32.2. Персоналът в затвора трябва да бъде бдителен относно потенциалните или реални конфликти между групи в затворническите среди, които могат да възникнат в резултат на културни или религиозни различия и междуетническото напрежение.

32.3. За да се гарантира безопасността в затвора, трябва да се положат всички усилия за засилване на взаимното уважение и толерантност и да се предотвратят конфликти между затворници, служителите в затворите или други лица, които работят или посещават затвора, които са в резултат на различния произход.

32.4. Националността, културата или религията на даден затворник не могат да бъдат определящите фактори при оценката на риска за безопасността и сигурността, породени от такъв затворник.

Жени

33.1. Следва да се вземат специални мерки за борба с изолацията на чуждестранни затворници жени.

33.2. Специално внимание трябва да се обърне на посрещането на психологическите и здравни нужди на чуждестранни затворници жени, особено тези, които имат деца.

33.3. Мероприятията и съоръженията за пренатални и следродилни грижи, следва да зачитат културното и религиозното многообразие.

Малки деца

34.1. При вземането на решение дали ще бъде в най-добрия интерес на дете на чуждестранен затворник, да бъде държано в затвора, особено внимание следва да се отделя на:

- а. условията, при които детето ще бъде настанено в затвора;
- б. условията, които ще се прилагат, ако детето бъде държано извън затвора; и
- в. гледните точки на настойниците на детето.

34.2. Мероприятията и съоръженията за грижа за новородените деца, които са в затвора с техния родител следва да зачитат културното и религиозното многообразие.

34.3. Правният статут на всички малки деца в затвора с техния чуждестранен родител следва да се определя възможно най-рано по време на произнасянето на присъдата на този родител, като бъдат взети специални мерки за разрешаване на случаи, при които деца, родени в затвора имат различна националност на тази на техните родители.

VI. Освобождение

Подготовка за освобождението.

35.1. Подготовка за освобождение на чуждестранните затворници започва своевременно и по начин, който да улеснява тяхната реинтеграция в обществото.

35.2. С цел улесняване на реинтеграцията на чуждестранни затворници в обществото:

- а. правния им статут и тяхното положение след освобождението следва да бъдат определени възможно най-рано по време на тяхната присъда;
- б. когато е уместно, следва да им бъдат предоставени възможности за напускане на затвора и други форми на временно освобождение; и
- в. те следва да бъдат подпомагани при създаването или повторно установяване на контакт със семейството, приятелите и съответните агенции за подпомагане.

35.3. Когато чуждестранните затворници останат в държавата, в която са били задържани и след освобождението, трябва да им бъдат предоставени подкрепа и грижи от затвора, пробация или други агенции, които са специализирани в подпомагането на затворници.

35.4. Когато чуждестранни затворници трябва да бъдат експулсирани от държавата, в която те са задържани, следва да бъдат положени усилия, ако затворникът е съгласен, да се свържат с властите в държавата, в която те трябва да бъдат изпратени с цел да се осигури подкрепа веднага след тяхното завръщане и да се улесни тяхната реинтеграция в обществото.

35.5. С цел улесняване на непрекъснатост на лечението и грижите, когато чуждестранни затворници трябва да бъдат прехвърлени в друга държава за изтърпяване

на остатъка от присъдата си, компетентните органи, ако затворниците са съгласни, предоставят следната информация за държавата, в която затворниците са изпратени:

а. третирането, което затворниците са получили;

б. програми и дейности, в които те са участвали;

в. медицинска документация; и

д. всяка друга информация, която ще улесни непрекъснатостта на лечението и грижите.

35.6. Когато чуждестранни затворници могат да бъдат прехвърлени в друга държава, те следва да бъдат подпомагани в търсенето на независим съвет за последствията от такова прехвърляне.

35.7. Когато чуждестранни затворници трябва да бъдат прехвърлени в друга държава за изтърпяване на остатъка от присъдата си, органите на приемащата държава трябва да предоставят на затворниците информация за условията за лишаване от свобода в затворите, режимите и възможностите за освобождаване.

Разглеждане за предсрочно освобождаване

36.1. Чуждестранните затворници, както и другите затворници имат право да се възползват от разглеждане на предсрочно освобождаване, веднага след като това е допустимо и не трябва да бъдат дискриминирани в това отношение.

36.2. По-специално, трябва да се вземат мерки, за да гарантира, че задържането не се удължава от закъснения, свързани с финализирането на имиграционния статут на чуждестранния затворник.

Освобождаване от затвора

37.1. С цел да подпомогне чуждестранните затворници да се завърнат в обществото след освобождаването, следва да бъдат предприети конкретни мерки, за да бъдат осигурени подходящи документи и документи за самоличност и помощ при пътуване.

37.2. Когато чуждестранни затворници ще се завърнат в държава, с която те имат връзки и, ако затворникът е дал съгласието, консулските представители следва да ги подпомагат, когато е възможно в това отношение.

VII. Лица, които работят с чуждестранни затворници

Подбор

38. Лицата, които работят с чуждестранни затворници следва да бъдат подбирани по критерии, които включват културна чувствителност, умения за взаимодействие и езикови способности.

Обучение

39.1. Персоналът, участващ в приемането на чуждестранни затворници трябва да бъде подходящо обучен, за да се справя с тях.

39.2. Лицата, които работят с чуждестранни затворници трябва да бъдат обучени да зачитат културното многообразие и да разбират конкретните проблеми на тези затворници.

39.3. Такова обучение може да включва изучаване на езиците, говорени най-често от чуждестранните затворници.

39.4. Програмите за обучение следва да бъдат оценени и ревизирани редовно, за да гарантира, че те отразяват променящите се популации и социални обстоятелства.

39.5. Лицата, които се работят с чужди заподозрени лица и извършители на престъпления, трябва да бъдат информирани за действащото национално законодателство и практики, както и за международните и регионални човешки права и стандарти, свързани с тяхното третиране, включително и настоящата препоръка.

Специализация

40. Подходящо обучени специалисти следва да бъдат назначавани, за да се включат в работата с чуждестранни затворници и да поддържат връзка със съответните агенции, професионалисти и сдружения по въпроси, свързани с такива затворници.

VIII. Оценката на политиката

41. Властите следва да оценяват редовно своите политики за справяне с чужди заподозрени лица и извършители на престъпления въз основа на утвърдени научни изследвания и да ги преразглеждат, когато е уместно.